

Sygn. akt II CNP 51/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2020 r.,
skargi A. Ł.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt II Ca (...),
wydanego w sprawie z powództwa A. Ł.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,

odrzuca skargę;

nie obciąża skarżącej kosztami postępowania ze skargi.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w S., w sprawie z powództwa A. Ł. przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W., o zapłatę.

Pełnomocnik powódki wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie czyni zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Ustawodawca z dniem 3 kwietnia 2018 r. wprowadził do systemu prawnego

nowy nadzwyczajny środek zaskarżenia w postaci skargi nadzwyczajnej, którą uregulował w art. 89 i nast. ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5 z późn. zm.). Podstawy zaskarżenia orzeczenia tym szczególnym środkiem procesowym są po części zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, ponieważ skargę nadzwyczajną można wnieść od orzeczenia naruszającego zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji lub w rażący sposób naruszającego prawo przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie. Co kluczowe, w razie uwzględnienia skargi nadzwyczajnej może dojść do eliminacji z obrotu prawnego zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji, wnosząc skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i wypełniając wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., strona powinna także wykazać, że wystąpiła z wnioskiem do właściwego organu o wniesienie skargi nadzwyczajnej oraz że jej wniosek nie został uwzględniony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2018 r., III CNP 9/18, OSNC 2018, Nr 12, poz. 121, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2018 r. IV CNP 38/18, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2018 r., II CNP 17/18, niepubl.). W skardze wprowadzono wskazano, że skarżąca wystąpiła do Rzecznika Praw Obywatelskich oraz do Prokuratora Generalnego z wnioskiem o wniesienie w jej imieniu skarg nadzwyczajnych, jednak wyraźnie przyznano, że wnioski nie zostały jeszcze rozpoznane. Brak wykazania, że wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej nie został uwzględniony stanowi naruszenie art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., co prowadzi do odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).

jw